

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623209137
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2623209137.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členiek: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová v sporovej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 64 948 424, Želetavská 1525/1, Praha 4 – Michle, Česká republika, konajúca prostredníctvom: organizačnej zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, Šancová 1/A, Bratislava, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. A. XXXX/XX, D. E. – D. F., 2. G. H., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/XXX, G., o návrhu žalovaných na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo 14.08.2023, č. k. 11C/38/2023–6, o späťvzatí odvolania takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie sa z dôvodu späťvzatia odvolania zastavuje.
- II. Žalovaným sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

– 2 – 28Co/34/2024

Krajský súd 28Co/34/2024-250
v Trnave IČS: 6121323715

1. Predmetom konania pred Okresným súdom Senica bol návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktoré bolo vydané v konaní vo veci samej (sp. zn. 7C/183/2016), ktoré bolo medzičasom právoplatne skončené. V napadnutom uznesení je označenie strán tohto konania nesprávne, pretože žalovaní vystupujú v postavení navrhovateľov (zrušenia zabezpečovacieho opatrenia) a žalobca v postavení odporcu (toho návrhu). V záujme zachovania prehľadnosti v označovaní strán naprieč konaní na rôznych inštanciách však bolo namieste zachovať toto označenie aj v odvolacom konaní.

2. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Senica z 20.9.2016, č. k. 7C/183/2016-45 (výrok I) a žalovanej 2 priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II).

3. Včasným odvolaním proti napadnutému uzneseniu žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil, konanie zastavil a zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaní sa k napadnutému uzneseniu vyjadrili tak, že ho považovali za správne.

5. Podaním z 11.01.2024 žalobca vzal odvolanie v celom rozsahu späť.

6. Žalovaní na výzvu súdu prvej inštancie so späťvzatím odvolania súhlasili. Súd prvej inštancie však žalovaných vyzýval nadbytočne, pretože súhlas protistrany so späťvzatím odvolania sa nevyžaduje, keďže tu nejde o späťvzatie žaloby, ale opravného prostriedku (porov. § 369 a § 370 ods. 2 Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“).

7. Pretože žalobca vzal svoje odvolanie späť v čase, keď o ňom ešte nebolo rozhodnuté, musel odvolací súd konanie podľa § 369 ods. 3 CSP zastaviť (výrok I).

8. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP) odvolací súd vychádzal z toho, že zastavenie konania zaviniť späťvzatím odvolania žalobca, v dôsledku čoho nárok na ich náhradu patrí podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP protistrane, teda žalovaným. Ani z hľadiska judikatúry k § 146 ods. 2 býv. Občianskeho súdneho poriadku, uplatniteľnej aj na právnu úpravu trov konania podľa Civilného sporového poriadku (pozri nález Ústavného súdu SR z 20.03.2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017, bod 21), ktorú by bolo možné analogicky použiť pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania zastaveného pre späťvzatie odvolania, tu nie je dôvod, aby trovy odvolacieho konania hradili žalovaní. Žalobca vzal totiž odvolanie späť na základe požiadavky tretej osoby, nie pre správanie žalovaných. Zároveň odvolací súd nezistil ani dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 257 CSP. Súdna prax je jednotná v tom, že použitie § 257 CSP je celkom výnimočné, čo je aj zjavné z jazykového vyjadrenia tohto pravidla. Podanie odvolania, ktoré vychádza z dôvodu, že došlo k zmene vecnej legitímácie z dôvodu postúpenia spornej pohľadávky zo žalobcu na tretiu osobu ako postupníka, a následný súhlas postupníka so späťvzatím odvolania nepredstavuje výnimočné okolnosti, ktoré predpokladá § 257 CSP. Z odvolania žalobcu, ale ani z jeho späťvzatia nevyplývajú ani žiadne prekážky, ktoré by žalobcovi bránili zistiť postoj postupníka ešte pred podaním odvolania, ktorým žalobca vyvolal odvolacie konanie, a tým aj prípadné trovy strán. Odvolací súd preto priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu všetkých trov odvolacieho konania podľa už cit. § 256 ods. 1 CSP (výrok II).

9. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

– 2 – 28Co/34/2024

Krajský súd 28Co/34/2024-250

v Trnave IČS: 6121323715

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.